

„Samozřejmě to prožíváme mimořádně, a to hned v několika rovinách. Jednak jsou to, myslím, moc pěkný koncerty, což nás těší a zároveň dojíká. Lidi jsou neuvěřitelný počínaje tím, že překonali půldruharoční pauzu a přišli. A v dalším ohledu jsou pro nás koncerty mimořádné tím, že jsou jedny z posledních. Vlastně nás překvapil už samotný fakt, že původního koncertu na rozloučenou v Lucerně je jich nakonec šestnáct.“ To mně řekl **Jiří Tichota**, kapelník

Spirituál kvintetu

a odcházející zakladatel českého folku na mou otázku po pocitech z koncertů, na kterých kapela zakončovala svou šedesátiletou existenci.

Situace samozřejmě neméně dojíkala nás pod pódiem. Když kapela za potlesku vyprodané Lucerny nastoupila a ozvalo se velebné unisono *Zelených plání*, okamžitě mně naskočilo, že přesně takhle začínal slavný výroční koncert SQ v Lucerně v roce 1982 (pravda, tehdy asi na forbině). Je to možné, že je to tak dávno? I stařešinům jako já v mezichase utekla většina života a Spirituálové nám pořád zpívají. A proč vlastně naposledy?

„Mluvilo se o tom poměrně často a už jsem to chtěl ukončit dřív. Já mám problém, mám bolavou pravou ruku a je strašně nepříjemný stát na pódiu s tím, že se může stát, že to kolegům pokazím. Je mně 84 a půl, cítil jsem už dřív, že bych měl profesionálně skončit. Hraje se mně hůř, tu a tam spadne nota pod stůl... doufám, že v téhleto muzice se to tak nebere.“

Tolik ještě jednou Jirka Tichota. Jenže občas si posluchač během večera říkal – proč jsme tak v klidu, když právě přihlížíme definitivě, tomu, co Nezmaří v dopise Spirituál kvintetu skvěle pojmenovali „jakoby člověk přicházel o staršího brácha, kterého si váží a má ho moc rád“? Neměli bychom křičet „nevadí, když spadne celý pytel not pod pódium, hrajte dál...“? Na druhou stranu, naši sociálně demokratičtí pradědové nám vybojovali nárok na důchod již za Rakouska – proč bychom ho měli někomu upírat jen proto, že je Otec zakladatel českého folku? Ať odpočívá nebo zvětšuje sbírku motýlů... vždyť je to správně.

Ponechme zatím písíciho posluchače zmítat se ve víru emocí a vsuňme technickou poznámku. „Posledních“ koncertů bylo – jak již řečeno výše – šestnáct, z toho dva se odehrály v březnu 2020, než stihl udeřit mor a cholera se svými lockdowny. Dalších čtrnáct Luceren proběhlo letos v září a říjnu a autor těchto řádků navštívil dva – protože jsem prostě mohl, protože vidět a slyšet „naposledy“ Spirituál kvintet bych zvládl i pětkrát. Jednou v dresu hudebního publicisty, podruhé jsem si lístek tak napůl koupil a napůl dostal. Získal jsem tak – kromě osobního zážitku – možnost zkontrolovat, že playlist se neměnil; můžete si ho přečíst v závěru článku. Měnila se samozřejmě atmosféra, to, jak se lidé zapojovali do zpěvu, jak moc byli vřelí nebo ještě vřelejší. Pouze jednou jsem viděl jediného hosta loučící série, textaře Františka Novotného, který

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 24 Říjen 2021 22:14

samozřejmě předvedl svou báseň na tři (čtyři?) slova zadaná publikem (na druhém zhlédnutém koncertě byl omluven pro nemoc).

No a všechno ostatní už bylo koncipováno tak, aby si toho užili diváci všech koncertů zcela rovnoměrně. Zahájení večera pomocí promítaných fotografií a k nim znějících úryvků skladeb jako vzpomínku buď na dávné časy (třeba *Old Arch Is Moving*, ještě od Spirituál kvartetu), nebo na bývalé členy SQ. Těm, kteří už nejsou s námi na tomto světě, byly věnovány poslední čtyři skladby:

Ryl, jen celej den ryl

(Olda Ortinský),

Ženo má

(Karel Zich),

Žízeň

(Dušan Vančura) a

Halelu

(František Nedvěd). Dušanovi, který zažil ještě první dva rozlučkové koncerty, byla věnována i vzpomínka hned po první písni:

„Schází jeden mikrofon, za nímž stál Dušan Vančura. On tu nebude, ale jeho písně ano.“

Patrně aby zbylo víc času na písně – ale možná i proto, že chyběl Dušan – se mluvilo méně, než byl návštěvník koncertů Spirituál kvintetu zvyklý (i když zazněly zajímavé historky, třeba ta o písni

Kovbojův nářek

hrané jako pocta právě zesnulému prezidentu Kennedymu v Divadle Na zábradlí, 1963). A mluvilo se poměrně slavnostně, špičkování dvojice Tichota – Vančura též odešlo s Dušanem.

Co se týče výběru repertoáru, považuji ho za skvělý, pokrývající všechna tvůrčí období.

Znamenalo to samozřejmě to, že většinu playlistu zpívala některý ex-člen Spirituálu a tudíž bylo nutno zpívat ve značné části večera písně „po někom“. Vzpomínal jsem na ne až tak vzdálené časy, kdy toto bylo ve Spirituál kvintetu naprosté tabu a v duchu děkoval za možnost slyšet spoustu krásných písní. A nešlo jen o ty skladby: nové aranže byly často velice zajímavé; písně, které zpíval někdo s jiným typem hlasu (

Šlapej dál

– Veronika Součková;

Halelu

– Zdena Tichotová;

Pískající cikán

– Pavel Peroutka aj.) než původní interpret, vysloveně potěšily.

Musím připustit, že tím, že jsem nebyl na úplně posledním koncertu, jsem přece jen několik momentů nezažil – jak jsem se dozvěděl např. z reportáže Jaroslava Špuláka. Přítomná Dagmar Pecková byla z hlediště pozvána na pódium a zazpívala si s kapelou dvě písně, jak už jsme to na některých velkých koncertech SQ zažili. Druhou půli koncertu přenášel v přímém přenosu Český rozhlas. Byl přítomen Jirka Černý (kterého Jiří Tichota přivítal...). Ale abyste si nemysleli, že čtete nějaký póvl, byla přítomna i šéfredaktorka tohoto webu... :-)

Nechme ještě jednou promluvit Jirku Tichotu: „*Ten pocit na konci cesty je opravdu moc příjemný a my jsme si samozřejmě vědomi, že úspěch není to, co děláme my, ale úspěch je, že na to lidi chodili, že jim to něco říkalo. Protože bez posluchačů, kteří ti věří, se můžeš postavit na hlavu, a všechno je to jenom komedie. Tak nás moc těšilo, že snad si můžeme myslet, že některé ty písničky byly mezi lidmi oblíbené.*“

No... některé asi jo, co říkáte...?

Playlist:

- 1) Zelené pláně
- 2) Svět s náma houpá
- 3) Kovbojův nářek
- 4) Hříšnej svět
- 5) Za všechno může lhaní
- 6) Šlapej dál
- 7) Twelve Gates
- 8) Babylónská věž
- 9) Halelu
- 10) Až vzlétnou ptáci
- 11) Zahrady v MoorloughShore
- 12) John Henry
- 13) Mirelaridon
- 14) Krásný rána
- 15) Válka růží
- 16) Fight On
- 17) Žízeň

Přestávka

- 18) Tak jen pojd'
- 19) Růžička
- 20) Zlatá klec
- 21) Beránek a vlk
- 22) Starý příběh
- 23) Batalión
- 24) Širý proud
- 25) Pískající cikán
- 26) Krutá válka
- 27) Až se k nám právo vrátí
- 28) Za svou pravdou stát
- 29) Dvě báby

Spirituál kvintet: Dojetí šestnácti posledních koncertů

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 24 Říjen 2021 22:14

30) *Kocábka*

31) *Mlýny*

Přídavky:

1) *Jednou budem dál*

2) *Pocestný*

3) *Kumbaya* *Spirituál kvintet – 60 let-koncerty na rozloučenou, 18. září a 6. října 2021 (všechny koncerty březen 2020 a září a říjen 2021), Praha, Lucerna, velký sál* *Spirituál*

kvintet se loučí. Nesestříhaný záznam posledního koncertu legendárního souboru 13. října 2021 z pražské Lucerny:

<https://dvojka.rozhlas.cz/spiritual-kvintet-se-louci>